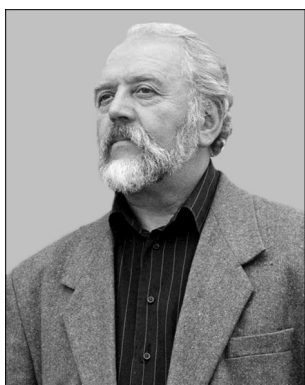

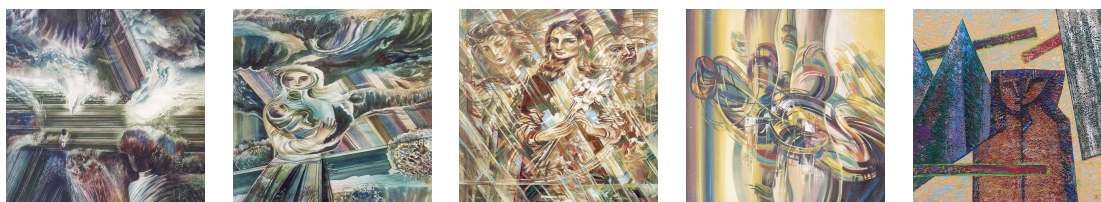
І. М. Дуда, Ю. І. Долинна

Николайчук Михайло Степанович

НИКОЛАЙЧУК Михайло Степанович (14. 11. 1946, с. Лисівці, нині Чортків. р-ну Терноп. обл.) – живописець, графік. Обл. мист. премія ім. М. Бойчука (1990). Член НСХУ (1988). Закін. Львів. інститут прикладного та декоративного мистецтва (1975; викл. В. Вендзилович, Р. Сельський). Працював у 1977–90-х рр. на Терноп. худож.-вироб. комбінаті. Основні галузі – станк. і монум. живопис, графіка. Учасник міських, всеукр., всесоюз. та міжнар. мистецьких виставок від 1978. Персон. – у Чернівцях (1986), Івано-Франківську (1987), Львові (1988), Тернополі (1990, 1996, 2000, 2006, 2018). Співзасн. мист. гурту «Хоругва» (1989). У темперамент. живописі Н. криється вихор нац. характеру; його живопис складають естетично влучні кольори, в організованих площин. композиціях присутні динаміка ліній, акценти декор. плям. Під його керівництвом розписано церкви у селах Купчинці, Великі Гаї та Петриків Терноп. р-ну. Деякі роботи зберігаються у Терноп. ХМ.

Фотоілюстрації

Основні твори

станк. живопис – «Залізні стовпи» (1975), «Марія» (1980), «Новий день» (1986), триптих «Катерина», «Колискова» (усі – 1988), «Радіація», «Тиск», «Всевидяче око», «Марія» (усі – 1992), «Серафими» (1994), «Промениста» (1995), «Селяни» (1996), «Жінки» (1998), «Йдемо», «Ровер “Хоругви”» (обидва – 2000); серія «Ор і Лель» (2006); монум. розписи – обл. дит. лікарні (1985–87), Будинку природи в Тернополі, церкви св. Миколая у с. Денисів Козів. р-ну (обидва – 1992); акварелі – «Опіка» (1995), «Стихія», «Звістка» (обидва – 1996), «Весна» (1997).

Рекомендована література

1. Художники Тернопільщини: Альбом. Т., 1987;
2. Картинна галерея Тернопільського краєзнавчого музею. Т., 1988;
3. Тернопільська організація НСХУ. К., 2002.

Бібліографічний опис:

Николайчук Михайло Степанович / І. М. Дуда, Ю. І. Долинна // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-72187>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).